

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Hermed har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om kød m.m.
(Lovforslag nr. L 42).

Forslag til lov om ændring af lov om slagting, forhandling, udførsel og indførsel af fjerkræ m.v.
(Lovforslag nr. L 43).

Med disse to lovforslag etableres det lov-mæssige grundlag for at gennemføre gældende EF-direktiver vedrørende betaling for den veterinære kødkontrol i Danmark også for virksomheder, som er underlagt veterinær kontrol af de kommunale miljø- og levnedsmiddelkontrolenheder.

Efter de hidtil gældende danske regler på dette område har den kommunalt udførte kontrol været betalt af kommunerne. Efter EF-reglerne skal der imidlertid også opkræves afgifter til dækning af dele af denne kontrol. For øjeblikket vil en sådan afgiftsopkrævning alene være aktuel for så vidt angår kød af kvæg og svin, idet der for så vidt angår fjerkrækød ikke for tiden forekommer kommunal dyrlægekontrol. Med lovforslaget vedrørende fjerkræ åbnes der imidlertid mulighed for at opkræve afgifter, hvis grundlaget herfor senere skulle opstå.

Samtidig foreslås en modernisering af fjerkrælovens bestemmelser om dyrlægekontrol. Endelig foreslås, som det er tilfældet i en række andre love af tilsvarende karakter, optaget en bestemmelse, der sikrer tilsynsmyndigheden adgang uden retskendelse til de virksomheder, hvormed der føres tilsyn.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagene og de dertil knyttede bemærkninger, anbefaler jeg forslagene til Tingets velvillige behandling.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsskadeforsikring. (Nedsættelse af kompensationsbeløbet for arbejdsgivernes udgifter til arbejdsskadeforsikring).

(Lovforslag nr. L 44).

Lovforslaget er en genfremsættelse af lovforslag nr. L 17, der blev fremsat den 3. oktober 1990.

Som følge af genfremsættelsen udsættes ikrafttrædelsen til den 1. marts 1991, således at

loven får virkning for det kompensationsbeløb, der forfalder den 1. april 1991.

Til brug for udmøntning af besparelserne på forslag til finanslov for 1991 foreslås arbejdsgivernes udgifter til arbejdsskadeforsikring nedsat fra 1.800 kr. årligt til 950 kr. årligt, hvilket vil give en årlig besparelse på 1 mia. kr.

Kompensationsbeløbet blev indført med lov nr. 871 af 23. december 1987 om ændring af lov om arbejdsskadeforsikring som et led i regeringens forslag til omlægning af arbejdsgiverbidragene.

Der ydes et fast tilskud for at bevare incitamentet til at begrænse arbejdsskader. Da præmierne kan variere fra erhverv til erhverv og fra forsikringsselskab til forsikringsselskab, vil de i nogle tilfælde ligge under 950 kr., mens de i andre tilfælde med større risiko vil overstige kompensationsbeløbet.

Det samlede kompensationsbeløb til arbejdsgiverne for udgifterne til arbejdsskadeforsikring var for finansåret 1990 opgjort til 2,16 mia. kr. Forsikringsselskabernes samlede præmieindtægt for arbejdsskadeforsikring var i 1989 ca. 1,3 mia. kr. Statstilskuddet vil derfor fortsat dække langt den største del af den samlede præmieindtægt, selv om det nedsættes med 1 mia. kr. årligt.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Spm. nr. S 11

1) Til boligministeren af:

Frank Jensen (S):

»Er ministeren indstillet på at stoppe Bygge- og Boligstyrelsens tiltag for at smide studerende ud af deres kollegieværelser, hvis de overskrider den normerede studietid?«

Skriftlig begrundelse

Af dagbladet Politiken den 22. december 1990 fremgår det, at Bygge- og Boligstyrelsen har tilrettelagt nye kollegieregler, der vil medføre, at studerende, der ikke overholder den

[Frank Jensen]

normerede studietid, smides ud af deres kollegieværelser. Det er uholdbart, at de studerende smides ud, før studierne er færdiggjort.

Frank Jensen (S):

Mit spørgsmål til boligministeren er fremkaldt af en artikel i dagbladet Politiken den 22. december 1990, hvor en kontorchef i Bygge- og Boligstyrelsen er refereret for at have udtalt, at man i ministeriet arbejder med nye regler for kollegieområdet, og at man i disse nye regler vil indbygge de skærpede studieaktivitetskriterier for Statens Uddannelsessøttes tildeling, hvilket betyder, at unge mennesker, som stadig er uddannelsessøgende, men som ikke længere opfylder betingelserne for at få økonomisk støtte fra staten, skal smides ud af deres kollegieværelser.

Jeg vil gerne spørge boligministeren på den baggrund, om boligministeren er indstillet på at stoppe de nye kriterier, som der arbejdes med i Bygge- og Boligstyrelsen, da jeg har forstået, at de nye regler ikke på nuværende tidspunkt er godkendt af ministeren.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg er taknemlig for at få lejlighed til at svare på hr. Frank Jensens spørgsmål om et problem, som er aktuelt for mange uddannelsessøgende.

Jeg vil gerne oplyse, at opsigelsesreglerne for statsstøttede ungdomsboliginstitutioner blev ændret ved lov nr. 248 af 25. april 1990 om ændring af lov om boligbyggeri.

Lovændringen blev vedtaget af et meget bredt flertal her i Folketinget. Ændringen indebærer, at bestyrelsen for ungdomsboliginstitutionen skal opsiges lejeaftalen med 3 måneders varsel, når lejeren har fuldført eller er ophørt med sin uddannelse, eller når de forudsætninger, hvorunder boligen blev udlejet, ikke længere er opfyldt. Tidligere kunne bestyrelsen opsiges lejeren i de omtalte tilfælde. Der er dog efter lovbestemmelsen en mulighed for under særlige omstændigheder at udsætte opsigelsen efter ophørt uddannelse i op til 1 år. Opsigelsen kan endvidere udsættes, hvis boligen ikke umiddelbart kan genudlejes.

Hensigten med denne bestemmelse er at sikre, at disse boliger, som er opført med betydelig offentlig støtte, til stadighed bebos af den berettigede personkreds, hvilket også fremgik af bemærkningerne til lovforslaget.

Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at bestemmelsen forud for forslaget fremsættelse blev drøftet i Ungdomsboligrådet, hvor de uddannelsessøgendes repræsentanter tilkendegav, at de ønskede en opstramning af opsigelsesreglerne.

Jeg kan også oplyse, at man i Boligstyrelsen er i gang med en nærmere udmøntning af opsigelsesreglerne. Styrelsen vil naturligvis i den forbindelse kontakte Undervisningsministeriet for at sikre den nødvendige sammenhæng mellem opsigelsesreglerne og reglerne om studieaktive uddannelsessøgende.

Frank Jensen (S):

Jeg siger tak til ministeren for besvarelsen, men det står ikke klart for mig, hvad det er for nogle retningslinier, ministeren vil gå hjem og fortælle sin kontorchef i Bygge- og Boligstyrelsen er de gældende, om det er studieaktivitetskriteriet eller det er SU-kriteriet, der er det afgørende, for som vi, som beskæftiger os med det uddannelsespolitiske område, er klar over, har vi med den nye SU-lov gennemført en voldsom stramning af reglerne om støttelængden. Vi har sagt til de unge, at de skal gennemføre deres studier på meget kortere tid, og at vi kun giver SU-støtte til den normerede studietid. Vi gennemførte den lov på SU-området vel vidende, at mange unge fortsat vil have studietidsforlængelse ud over den normerede studietid, fordi en lang række studiers normerede studietid ikke er tilpasset den reelle tid, hvorpå de unge har mulighed for at gennemføre deres studier. Det er jo noget, som afgøres ude på de enkelte institutioner, og som Folketinget ikke kan blande sig i.

Men jeg vil gerne spørge boligministeren, om boligministeren er enig med mig i, at det er studieaktivitetskriteriet – det, at man er indskrevet på en uddannelsesinstitution og er aktiv uddannelsessøgende – der er det væsentlige kriterium i forbindelse med tildeling af kollegieværelser, og ikke SU-kriteriet, altså om staten udbetaler SU-støtte til den enkelte unge.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Når hr. Frank Jensen spørger, hvad jeg vil gå hjem og sige til min kontorchef, er svaret, at jeg for det første vil gå hjem og sige, at denne debat er rejst, og i den forbindelse gøre opmærksom på, at det her er overordentlig vigtigt, at vi er

[Boligministeren]

fuldt opmærksomme på de hensyn, som naturligvis bør tages, og det er også præcis derfor, at vi vil indlede en samtale med Undervisningsministeriet for at være helt sikre på, at vi nu lægger disse retningslinier, som de skal.

Men jeg vil også sige, at der af et bredt flertal her i Folketinget er vedtaget en lov, oven i købet med Socialdemokratiets tilslutning, og at vi naturligvis ikke kan sætte os ud over denne lovs regler. Det er måske overflødigt at understrege, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der af lovens bemærkninger til nr. 18 i lovtæksten fremgår følgende:

»Efter forslaget stilles unge uddannelsessøgende ens omkring opsigelsesreglerne, uanset om de bebor kollegier/ungdomsboliger opført i henhold til den efter 1. januar 1978 gældende lovgivning.«

Og så kommer det:

»Bestyrelserne for ungdomsboliger opført i medfør af den efter den 31. december 1977 gældende lovgivning skal dog være opmærksomme på, at unge uddannelsessøgende, der bor i disse boliger, og som ikke længere opfylder de fastsatte kriterier for studieaktivitet, kan blive boende, såfremt de har et særligt behov derfor. Der må foretages en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde.«

Jeg nævner dette for også at understrege, at jeg godt ser det problem, som spørgeren her har rejst, og det er også præcis derfor, at vi nu vil indlede en dialog med Undervisningsministeriet.

Frank Jensen (S):

Jeg er glad for, at boligministeren er enig med mig i, at lov nr. 248 ikke forhindrer boligministeren i at fastholde, at det er studiekriteriet, det at være indskrevet på en uddannelsesinstitution, der er det afgørende element for at være berettiget til at bo i en kollegiebolig. På det punkt er der i hvert fald overensstemmelse; herefter skal vi bare have boligministeren til at tilkendegive over for Folketinget her i Folketingets spørgetid, om boligministeren i sin administration vil bruge den mulighed, loven indeholder, for at fastholde, at det er studiekriteriet, altså det, at man er indskrevet på en uddannelsesplads, der er det særlige behov, som gør sig gældende, som lovens bogstav siger det. At unge mennesker, for hvem det for manges vedkommende i sig selv er en tragedie, at de ikke

længere kan få uddannelsesstøtte fra staten, samtidig skal smides ud af deres bolig, forekommer fuldstændig urimeligt, for der kan være et hav – men det skal jeg ikke komme ind på her i den korte spørgetid – af argumenter for, at de unge ikke har fulgt den normerede studietid, hvilket en lang række af os, der er medlemmer af Folketinget, kender baggrunden for personligt.

Kaj Poulsen (S):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det sidste svar, ministeren gav, skulle forstås sådan, at det er ministerens indstilling, at det kriterium for tildeling af ungdomsboliger og kollegier, som blev vedtaget i 1977, stadig væk fungerer, nemlig at det er til unge studerende og andre særlig vanskeligt stillede unge, som er nøje beskrevet i loven. »Andre vanskeligt stillede unge« er vel netop unge boligløse, når vi taler om denne sag.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Må jeg først sige til hr. Frank Jensen, at jeg skal vel vare mig for her i dag at begynde at definere forhold, som min kollega undervisningsministeren har ansvaret for. Det er derfor, jeg har fundet det rigtigt, at vi naturligvis optager en dialog med Undervisningsministeriet om de specielle forhold.

Endelig vil jeg sige til hr. Kaj Poulsen, at det er klart, at den lov, der er vedtaget, også skal efterleves, så længe der ikke er gennemført ændringer af den.

Frank Jensen (S):

Den sidste besvarelse kaster ikke mere lys over sagen, men vi må jo affinde os med den besvarelse, som ministeren vil give Folketinget på nuværende tidspunkt. Men jeg vil gerne afslutningsvis spørge boligministeren, om hans udtalelse om den dialog, ministeren nu vil have med undervisnings- og forskningsministeren, betyder, at de nye regler på dette område først vil træde i kraft, når denne dialog er overstået, sådan at Folketinget stadig væk kan forfølge sagen og se, om den dialog, som ministeren nu skal have med undervisningsministeren, medfører, at ministeren træffer den for mit udgangspunkt rigtige beslutning, nemlig at det er det at være indskrevet på en uddannelse, der er afgørende for, om unge er berettiget til at bo i en bolig for unge, nemlig et kollegieværelse eller en ungdomsbolig.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg kan også kun afslutningsvis understrege endnu en gang, at Boligstyrelsen altså er i gang med nærmere udmøntning af opsigelsesreglerne, og at styrelsen i den forbindelse vil kontakte Undervisningsministeriet for at sikre den nødvendige sammenhæng mellem opsigelsesreglerne og reglerne for studieaktive uddannelsessøgende.

Risgaard Knudsen (S):

Boligministeren har et par gange i sin besvarelse af hr. Frank Jensens spørgsmål anvendt udtrykket »dialog med andre ministerkollegaer«. Det er en nyhed for Folketinget, at en minister anvender det udtryk.

Det kunne jo godt efterlade det indtryk her i Folketinget, at regeringen ifølge boligministerens egen udtryksform mere er blevet en diskussionsklub end en regering, men det skal jeg nu lade ligge ved denne her lejlighed.

Derimod vil jeg gerne have helt klarhed over, hvad der ligger i ministerens besvarelse.

Jeg er blevet bibragt det indtryk af ministerens første besvarelse, at der vil blive tale om en instruktion over for de pågældende embedsmænd, der er i nøje overensstemmelse med den klare præcisering, der har ligget i hr. Frank Jensens motivering for sit spørgsmål, og den opfattelse vil jeg sætte pris på at få bekræftet eller afkræftet af ministeren.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Nu er hr. Risgaard Knudsen jo ekspert i spørgsmål om rette formuleringer, og jeg skal da ikke afvise, at ordet dialog måske kunne opfattes af hr. Risgaard Knudsen på den måde, som han gav udtryk for.

Men jeg vil gerne fastholde det, som jeg har sagt nu to gange, at Boligstyrelsen er i gang med en nærmere udmøntning af opsigelsesreglerne, og at styrelsen i denne forbindelse vil kontakte Undervisningsministeriet for at sikre den nødvendige sammenhæng mellem opsigelsesreglerne og de regler, som er gældende med hensyn til studieaktive uddannelsessøgende.

Frank Jensen (S):

Er ministeren enig med mig i, at der forestår et stort udredningsarbejde i samarbejde mellem Boligministeriet og Undervisningsministeriet for at få helt klare regler, så vi undgår den

tragedie, at unge mennesker, som stadig væk er uddannelsessøgende, skal smides ud af deres kollegieboliger, og er ministeren enig med mig i, at det er lidt uheldigt, at en kontorchef i Bolig- og Byggestyrelsen forinden det store udredningsarbejde, som jeg kan forstå ministeren er klar til at sætte i værk, går ud og udtaler sig så skråsikkert på ministeriets vegne til dagladet Politiken, som det fandt sted lørdag den 22. december 1990, nemlig at disse regler stort set var på plads, og at det nu bare var et spørgsmål om at få kostet de pågældende unge mennesker ud af deres kollegieboliger?

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg tror oprigtig talt ikke, at vi behøver at forlænge denne debat yderligere. Jeg har klart tilkendegivet, at vi ønsker at følge den lovgivning, der er på dette område, og som er vedtaget med et stort og bredt flertal her i Folketinget, oven i købet også med Socialdemokratiets tilslutning. Det synes jeg er det afgørende, og så skal vi have de praktiske ting klarert, og det håber og tror jeg på vil ske.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3**2) Til arbejdsministeren af:****Tommy Dinesen (SF):**

»Kan ministeren bekræfte, at man er tæt på at afgive dele af Arbejdstilsynets overskudsgivende arbejder som f.eks. millionindtægterne fra tilsynet med elevatorer, hvor der årligt foretages 4.000 besigtigelser, og hvor der årligt gives ca. 200 påtaler, fordi nogle er livsfarlige at køre i?«

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg kan bekræfte, at vi i Arbejdsministeriet med henblik på at tilvejebringe et præcist beslutningsgrundlag har et konkret forslag om privatisering af tilsynet på elevatorområdet under udarbejdelse. Hvis jeg på baggrund heraf beslutter at søge sagen fremmet, vil forslagene til ny bekendtgørelse naturligvis i overensstemmelse med arbejdsmiljøloven blive forelagt Arbejdsrådet, hvor arbejdsmarkedets parter vil få lejlighed til at udtale sig.

Det er korrekt som anført i spørgsmålet, at tilsyn med elevatorer er gebyrbelagt og dermed

[Arbejdsministeren]

er en indtægtskilde for staten, og hvis disse indtægter – og det vil jeg bestemt ikke afvise kan være tilfældet – overstiger besparelsen ved at privatisere tilsynet, opstår der selvsagt et finansieringsproblem, og en nærmere analyse af dette spørgsmål vil naturligvis være en central del af beslutningsgrundlaget.

Jeg vil dog gerne understrege, at et sådant finansieringsproblem ikke nødvendigvis er ensbetydende med, at en privatisering ud fra en samfundsøkonomisk synsvinkel er en dårlig idé.

Jeg vil ligeledes gerne understrege, at der naturligvis i givet fald vil blive stillet lige så strenge krav til et privatiseret tilsyn, som der hidtil har været stillet – vi må ikke gå på kompromis med sikkerheden. Tilsynet med elevatorer skal varetages under alle omstændigheder på fuldt betryggende vis og på det høje niveau, som Elevatortilsynet har i dag.

Men som det tydeligt fremgår af mit svar, har jeg på nuværende tidspunkt endnu ikke et tilstrækkeligt grundlag til at kunne tage endelig stilling i sagen. Tilsynet med elevatorer er et ret teknisk område, hvor de tunge arbejdsmiljømæssige problemer er knap så markante.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg vil sige tak for svaret. Men jeg har forstået, at beslutningen var betydelig længere fremme end det, som ministeren her siger. Da jeg blev ringet op af formanden for en metalafdeling her i København, var det i hvert fald nogle andre ting, jeg fik at vide.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det ikke er næsten uhørt, at det er dem, der producerer elevatorer, hvis dette forslag bliver til noget, der får tilsynet. Og eftersom der hvert år er godt og vel 200 elevatorer, der er livsfarlige, er det jo ret mange mennesker, der kan komme i klemme for at sige det på den måde.

Et andet forhold i denne sag er, at det vel også er uhørt, at man sælger noget, der er overskudsgivende. Det vil vel i realiteten betyde – med de penge, jeg har fået oplyst det drejer sig om – at der vil blive fyret 10 personer i Arbejdstilsynet, hvis dette vedtages.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Hr. Tommy Dinesen er altså inde på et meget tidligt tidspunkt. Jeg kan give den oplysning, at udkast til disse nye forslag til bekendtgørelse

på nuværende tidspunkt end ikke har været på mit skrivebord. Så længere er vi altså ikke kommet i sagen.

Det drejer sig om at få udarbejdet et konkret forslag, så jeg har et fast grundlag at træffe min beslutning på, og derfor har jeg naturligvis heller ingen mulighed for at kommentere, hvem der i givet fald i henhold til en ny bekendtgørelse, som jeg endnu ikke selv har taget stilling til, vil kunne blive tilsynsførende.

Hvad angår det overskudsgivende eller ikke, mener jeg, at jeg ganske kan henholde mig til det, jeg sagde i mit første indlæg, nemlig at det selvfølgelig spiller en væsentlig rolle for vores beslutningsgrundlag.

Tommy Dinesen (SF):

Når jeg rejser dette spørgsmål, er det ud fra, at vi andre gange har diskuteret, hvor mange der er ansat i Arbejdstilsynet. Bl. a. har SF stillet forslag om brugerbetaling på arbejdstilsynsområdet forstået således, at virksomhederne burde betale for det tilsyn og den arbejdskraft, de får fra Arbejdstilsynet.

Ministeren har altid sagt, at der er ret mange ansat i Arbejdstilsynet, og at der ikke er planer om at fyre så mange som det, jeg bl.a. har fremført, men dette her vil jo betyde flere fyringer og derfor et mindre effektivt Arbejdstilsyn. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om det er ministerens hensigt, at Arbejdstilsynet ikke skal kunne sørge for, at man lever op til arbejdsmiljøloven i fremtiden.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg kan naturligvis ikke bestride, at hvis der bortfalder nogle arbejdsopgaver, som i øjeblikket ligger hos Arbejdstilsynet, vil der i kraft heraf kunne blive tale om en reduktion i antallet af medarbejdere. Det ville dog være lidt underligt, hvis jeg ikke kunne svare bekræftende på dette spørgsmål.

Men dette har ikke noget med Arbejdstilsynets øvrige opgaver at gøre. Det har vi jo haft lejlighed til at diskutere i Folketinget adskillige gange. Her er der altså tale om en vurdering af i givet fald, som jeg har sagt flere gange, en arbejdsopgave, der eventuelt bortfalder, og en personalereduktion, der naturligvis skal stå i forhold til denne arbejdsopgaves bortfald.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 22

3) Til *socialministeren* af:

Erik B. Smith (S):

»Vil ministeren drage omsorg for, at der tilvejebringes et så klart retsgrundlag for børns ophold i daginstitutioner, at de kommunale myndigheder fremover afstår fra at bruge børnene i deres forsøg på at opkræve betalingsrestancer hos forældrene?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge TV 2/Lorry, København, vil Karlebo Kommune fremover – ved institutionsskift, hvor forældrene er i betalingsrestance for barnets ophold på daginstitution – nægte barnet optagelse, indtil forældrene har betalt.

Denne type gæld til det offentlige inddrives efter samme regler som skatterestancer, dvs. med udpantning, løntilbageholdelse m.v. Disse inddrivelsesmidler må anses for tilstrækkelige, såfremt forældrene er i stand til at betale overhovedet.

At benytte barnet er således et udtryk for, at kommunen enten ikke ønsker at anvende de inddrivelsesmuligheder, man har i forvejen, eller at man er klar over, at forældrene er ude af stand til at betale, og derfor vil straffe barnet.

Barnets manglende retssikkerhed er her lige så åbenbar som i situationen i Hanstholm, hvor man ved forældrenes ledighed ønskede at tage børnene ud af daginstitution.

Erik B. Smith (S):

Jeg vil gerne indlede med at lykønske socialministeren med hendes nye ansvarsfulde job og glæde mig over, at vi har fået en minister med stor praksiserfaring, og så begrunde mit spørgsmål nærmere.

Jeg tror, det er vigtigt, at det bliver slået fast, at børn er i daginstitutioner for børnenes egen skyld. Vi har set, hvordan man i Hanstholm, når forældrene mistede arbejdet, syntes, at børnene skulle ud af daginstitutionerne, og vi har nu set, hvordan Karlebo Kommune, når den enten ikke har villet eller ikke har kunnet inddrive restancer, har fundet, at børnene skulle ud af daginstitutionerne. Når jeg tænker på, at det for kommunerne er muligt, når det drejer sig om restancer, at foretage udpantning, at foretage løntilbageholdelse – ja ligefrem sætte

ejendomme på tvangsauktion – så synes jeg, at kommunerne har al den tvangsadgang, de overhovedet kan have, til at inddrive pengene.

Jeg mener, at det at bruge børnene til at inddrive er en fuldstændig misforståelse, og jeg vil derfor gerne spørge ministeren, om hun vil tilvejebringe et så klart retsgrundlag for børnenes ophold i daginstitutioner, at vi fremover undgår den slags eksempler.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg siger allerførst tak for lykønsningen.

Jeg kender kun den omtalte sag fra Karlebo Kommune fra pressen, og jeg vil derfor kun udtale mig i generelle vendinger om spørgsmålet.

Efter bistandsloven er det kommunalbestyrelsen, der visiterer til dagtilbudspladserne, og det forudsættes, at tildelingen sker ud fra en vurdering af det enkelte barns behov.

Ved udebleven betaling kan denne ifølge bistandslovens § 7 inddrives efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter. Kommunalbestyrelsen kan tillige beslutte, at der skal opkræves et særligt gebyr, når betalingen sker for sent. I bistandslovens § 7 er der udtømmende opstillet, hvilke reaktionsmuligheder der generelt kan anvendes ved misligholdelse af betalingsforpligtelsen. Hvis det drejer sig om en kontanthjælpsmodtager, kan kommunalbestyrelsen dog efter § 49 undtagelsesvis gå ind i administrationen af kontanthjælpen, så det sikres, at der ikke bliver tale om gentagne misligholdelser.

Efter min opfattelse indeholder bistandsloven ikke hjemmel til, at en kommune beslutter, at man generelt vil nægte et barn optagelse i daginstitution med den begrundelse, at forældrene har misligholdt betalingen.

Restanceproblemet var i øvrigt til drøftelse under Folketingets behandling af forslag til folketingsbeslutning om inddrivelse af skyldig betaling for offentligt formidlet børnepasning. Det blev her aftalt, at Socialministeriet skulle foretage en undersøgelse af problemets omfang, herunder i hvilket omfang kommunerne anvender bistandslovens § 49.

Undersøgelsen ventes at være færdig om et par uger, og jeg vil gerne se resultatet af denne undersøgelse, inden jeg tager stilling til, om der eventuelt bør ske ændringer af reaktionsmulighederne ved misligholdelse af forældrebetalingen.

Erik B. Smith (S):

Jeg vil gerne sige socialministeren tak for hendes klare svar, som jeg forstod på den måde, at Karlebo Kommune handler ulovligt, såfremt den nægter børnene optagelse i daginstitution med den begrundelse, at forældrene har en restance for betaling af tidligere ophold i daginstitution.

Dernæst vil jeg gerne stille et helt konkret spørgsmål til socialministeren. Under et indslag i TV 2/Lorry i sidste uge oplyste socialudvalgsformanden, at man havde truffet en sådan beslutning, og på den baggrund vil jeg gerne spørge socialministeren, om hun agter at skride ind over for Karlebo Kommune for at få standset denne ulovlige praksis.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg vil gerne gentage, at jeg ikke har udtalt mig om forholdene i Karlebo Kommune, eftersom jeg kun kender sagen fra dagspressen. Jeg har derfor kun udtalt mig i helt generelle vendinger.

Hvis man mener, det er nødvendigt at foretage en vurdering af forholdene i Karlebo Kommune, må det blive tilsynsrådet, der skal vurdere, om det er en ulovlig beslutning, idet der med vedtagelsen af socialstyrelsesloven nok blev lagt op til, at vi i Socialministeriet skulle føre en mere tilbagetrukket tilværelse som tilsynsmyndighed. Det er altså tilsynsrådet, der skal se på sagen, og jeg vil som sagt gerne understrege, at jeg her kun udtaler mig i generelle vendinger.

I øvrigt synes jeg, vi skal afvente den rapport, der kommer om den gennemførte undersøgelse af restanceproblematikken, inden vi lægger os for fast.

Erik B. Smith (S):

Jeg forstod, at socialministeren udtalte sig i generelle vendinger, selv om jeg må indrømme, at jeg undrer mig. Vi har her i Folketinget den regel, at vi skal aflevere spørgsmålene senest den forudgående fredag kl. 12. I begrundelsen for mit spørgsmål var anført Karlebo Kommune, og socialministeren har altså haft rig anledning til at undersøge sagen i Karlebo Kommune, men har ikke fundet, at det har været nødvendigt.

Jeg vil gerne stille et yderligere spørgsmål til socialministeren. Jeg er bekendt med, at det er tilsynsrådet, der fastsætter, om noget er ulov-

ligt, men hvem har tilsynspligten med hensyn til det sociale arbejde i kommunerne? Det har Socialstyrelsen, og da Socialstyrelsen er lagt ind under Socialministeriet, vil jeg gerne spørge, om det er rigtigt forstået, at Socialministeriet i dag har tilsynspligten med hensyn til kommunerne på det sociale område. Og hvis det er tilfældet, hvad forhindrer så socialministeren i at undersøge den konkrete sag i Karlebo, når det efter socialministerens egen oplysning er klart ulovligt, hvad der tilsyneladende er foregået?

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Hvad angår tilsynspligten, er det rigtigt, at den ligger i Socialministeriet, efter at Socialstyrelsen er lagt ind under dette ministerium. Men da der er nye undersøgelser i gang vedrørende restancebetaling, har jeg fundet, det var væsentligt, at vi afventede resultatet af disse og fik tingene til at harmonere.

Erik B. Smith (S):

Socialministeren har til Folketinget oplyst, at reglerne om betaling udtømmende er angivet i bistandslovens § 7. Når det drejer sig om personer, der modtager bistandshjælp, kan man også henvise til bistandslovens § 49 om administration. Jeg fortæller socialministeren – hvad jeg i øvrigt også har gjort i mit skriftlige spørgsmål – at Karlebo Kommune anvender en praksis, som socialministeren selv herefter oplyser er ulovlig. Socialministeren fortæller Folketinget, at hun har tilsynspligten, og jeg spørger én gang til: Hvad forhindrer socialministeren i at gribe ind over for Karlebo Kommune, der efter socialministerens egen opfattelse handler ulovligt?

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg vil fastholde, at vi skal lade tilsynsrådet se på sagen. Rådet vil derefter automatisk spørge Socialministeriet om vores syn på sagen, og så vil vi selvfølgelig se på sagen og behandle den på normal måde.

Formanden:

Så har hr. Erik B. Smith det sidste spørgsmål.

Erik B. Smith (S):

Jeg må erkende, at det bliver sværere og sværere at forstå dette her. Jeg kan forstå på social-

[Erik B. Smith]

ministeren, at tilsynsrådet skal sende sagen til Socialministeriet til udtalelse, og på den baggrund vil Socialministeriet udtale sig. Jeg vil gerne spørge socialministeren: Skal Socialministerens tilsynspligt øver for kommunerne forstås på den måde, at socialministeren agter at indbringe denne helt konkrete sag for tilsynsrådet i Frederiksborg Amt?

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Vi har ikke fået nogen henvendelse fra Karlebo Kommune. Vi har fået et spørgsmål i salen, og det har jeg prøvet at besvare ved at sige, at det må blive tilsynsrådet, der ser på sagen først. Jeg vil sige, at jeg ikke havde tænkt mig, at vi i første omgang selv skulle indbringe sagen.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Formanden:

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige svar på spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Kim Behnke: spm. nr. S 1

Pia Kjærsgaard: spm. nr. S 2

Graversen: spm. nr. S 9

Erling Christensen: spm. nr. S 10

Spm. nr. S 1

Til **skatteministeren** (27/12 90) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, i hvilket omfang offentligt ansatte betaler realrenteafgift af egenpension og tjenestemandspension?«

Svar (7/1 91):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

I det omfang offentligt ansattes pensionsordninger er oprettet i realrenteafgiftspligtige pensionskasser og livsforsikringsselskaber m.v., betales der realrenteafgift af formueafkastet. Offentligt ansatte har endvidere mulighed for at oprette private pensionsordninger på linie med andre skatteydere. Sådanne privattegnede pensionsordninger undergives realrenteafgift som for andre skatteydere.

Tjenestemandspensionen er ikke knyttet til en kapital eller et kapitalafkast, og der er derfor ikke grundlag for beregning af realrenteafgift.

Spm. nr. S 2

Til **indenrigsministeren** (27/12 90) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Agter ministeren at skaffe klarhed over, hvor mange af de udlændinge fra lande uden for EF, Norden og Nordamerika, som søger statsborgerskab, der har modtaget bistandshjælp eller arbejdsløshedsunderstøttelse i årene forud for ansøgningen?«

Begrundelse

I ministerens svar på spørgsmål nr. S 79 (1990-91, 1. samling) oplyses det, at politiet i forbindelse med ansøgningen kun spørger, om der er modtaget tilbagebetalingspligtig bistandshjælp.

Det er imidlertid selvsagt af interesse at vide, om ansøgeren i realiteten ansøger om statsborgerskab for at sikre sin placering i de danske bistandssystemer, og hvad stillingen derfor er i relation til modtagelse af ikketilbagebetalingspligtige ydelser samt arbejdsløshedsforsikring.

Af en undersøgelse foretaget i Mellemfolkeligt Samvirke fremgår det f.eks., at gennemsnitsledigheden for indvandrere nu er 25-30 pct., og at 50-75 pct. af dem har en ustabil tilknytning til arbejdsmarkedet. Ud fra dette må man formode, at tilknytning til arbejdsmarkedet i det væsentlige afhænger af de som led i arbejdsløshedsordningerne etablerede jobtilbudsortninger, således at der altså for de 50-75 pct.s vedkommende i realiteten er tale om en belastning af arbejdsløshedsordningen.

Tallene fra Mellemfolkeligt Samvirke stemmer også dårligt med ministerens oplysning i svaret på spørgsmål nr. S 79, ifølge hvilket kun 14 pct. af ansøgerne havde modtaget arbejdsløshedsunderstøttelse på et eller andet tidspunkt under deres ophold i Danmark.

Svar (7/1 91):

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

I forbindelse med ansøgning om dansk indfødsret ved naturalisation kræver Indenrigsministeriet oplyst, om ansøgere i de sidste fem år har modtaget hjælp i henhold til lov om social

[Indenrigsministeren]

bistand, som skal tilbagebetales. Derimod kræves det ikke oplyst, om ansøgeren har modtaget bistandshjælp, der ikke er tilbagebetalingspligtig, eller om ansøgeren har modtaget arbejdsløshedsunderstøttelse (dagpenge).

Denne procedure er aftalt med Folketingets Indfødsretsudvalg.

Jeg finder ikke anledning til på nuværende tidspunkt at foretage ændringer i den hidtil fulgte fremgangsmåde.

Spm. nr. S 9

Til *energiministeren* (28/12 90) af:

Graversen (S):

»Agter ministeren at gribe ind imod elværkernes bebudede nye økonomiske betingelser for tilslutning af private vindmøller til elnettet, og mener ministeren ikke, at bortfald af netforstærkningsbidraget på 35 pct. vil sabotere vindkraftintentionerne i energihandlingsplanen Energi 2000?«

Begrundelse

Der henvises til åbent brev fra foreningen Danske Vindkraftværker til ministeren samt omtalen i Information den 28. december 1990.

Det er spørgerens opfattelse, at der er behov for ensartede tilslutningsregler, der generelt ikke bør forringes, og at elværkerne ikke bør have lov til at sabotere den ret brede politiske enighed om dansk energipolitik.

Svar (7/1 91):

Energiministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Jeg kan bekræfte, at Danske Elværkers Forening har besluttet at anbefale de enkelte elskabers bestyrelse, at 35 pct.-tilskuddet til nettilslutning af vindmøller ikke ydes efter den 1. februar 1991.

Danske Elværkers Forening har samtidig besluttet at anbefale, at selskaberne fra og med den 1. februar 1991 indfører en ændret tarif for de udgifter til forstærkning af elnettet, som skal betales ved tilslutning af private vindmøller. Formålet hermed er efter det oplyste at sikre en mere retfærdig fordeling af omkostningerne til forstærkning af elnettet.

De økonomiske betingelser for tilslutning af private vindmøller har gennem et stykke tid været drøftet mellem Danske Elværkers For-

ening, brugerforeningen Danske Vindkraftværker og Foreningen af Danske Vindmøllefabrikanter. Drøftelsen har imidlertid ikke ført til enighed mellem de implicerede parter.

Jeg er enig i, at de økonomiske tilslutningsbetingelser bør have en sådan udformning, at de sikrer en hensigtsmæssig udbygning med private vindmøller. De hidtidige betingelser har i nogle tilfælde virket blokerende for nye vindmølleanlæg i områder, hvor en fortsat udbygning bl.a. af vindmæssige grunde ville være ønskelig.

For så vidt rummer den nye ordning, som Danske Elværkers Forening har anbefalet, fordele i forhold til de hidtidige regler.

Samtidig er det efter min opfattelse uheldigt, at det ikke er lykkedes at nå til enighed mellem parterne om de nye økonomiske vilkår, og at disse kan opfattes således, at de kan bremse en fortsat privat vindkraftudbygning.

Jeg vil derfor snarest drøfte sagen med elskaberne og vindmølleorganisationerne med henblik på at vurdere den nye ordnings konsekvenser for vindmølleudbygningen og mulighederne for en genoptagelse af de tidligere drøftelser.

Spm. nr. S 10

Til *justitsministeren* (28/12 90) af:

Erling Christensen (S):

»Hvilke ekstra ressourcer/omprioriteringer skal der efter ministerens vurdering til, for at vores retssystem vil kunne foretage en umiddelbar domstolsafgørelse f.eks. ved uagtsomt manddrab ved i beruselse først at køre en person ihjel og derefter flygte eller ved voldtægt eller ved vold med døden til følge?«

Begrundelse

Det virker efter spørgerens opfattelse demoraliserende og som en krænkelse af befolkningens retsbevidsthed, når lovovertrædelser af ovennævnte karakter ikke umiddelbart fører til domfældelse og afsoning.

Svar (7/1 91):

Justitsministeren (Engell):

Jeg er helt enig med spørgeren i, at det ikke mindst af hensyn til befolkningens retsbevidsthed og kriminalitetsbekæmpelsen er af afgø-

[Justitsministeren]

rende betydning, at retssager vedrørende de i spørgsmålet nævnte grove forbrydelser gennemføres til domfældelse og afsoning så hurtigt som muligt, samtidig med at behandlingen retssikkerhedsmæssigt bliver fuldt forsvarlig i henseende til sagernes oplysning, indhentelse af nødvendige erklæringer, tekniske prøver, personoplysninger, foretagelse af eventuelle mentalobservationer og de sædvanlige muligheder for anke m.v.

I den forbindelse kan jeg oplyse, at både politiet, anklagemyndigheden, domstolene og kriminalforsorgen har de fornødne ressourcer til, at denne målsætning også kan efterleves i praksis for den omhandlede type forbrydelser, der ganske vist forekommer i et beklagelig stort antal tilfælde, men som dog samtidig kun udgør en relativt lille andel af de samlede lovovertrædelser.

Endvidere kan jeg oplyse, at Justitsministeriet har instrueret politiet og anklagemyndigheden om, at sager om vold og anden personfarlig kriminalitet skal fremmes mest muligt, og at der over for retten skal anmodes om en særlig hurtig berømmelse af disse sager. Personer, der er dømt for voldskriminalitet, skal også efter de gældende retningslinier overgå til afsoning forlods og hurtigst muligt.

Meddelelser fra formanden:**Formanden:**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Sundhedsudvalget (8/1 91):

Udtræder: Lone Dybkjær (RV)
Ny stedf.: Bilgrav-Nielsen (RV)

Miljø- og Planlægningsudvalget (9/1 91):

Udtræder: Stavad (S)
Ny stedf.: Dorte Bennedsen (S)

Forsvarsudvalget (9/1 91):

Udtræder: Stavad (S)
Ny stedf.: Hjortnæs (S)

Erhvervsudvalget (9/1 91):

Udtræder: Poul Andersen (S)
Nyt medl.: Tommy Dinesen (SF)
Udtræder: Tommy Dinesen (SF)
Nye stedf.: Poul Andersen (S) og
Lissa Mathiasen (S)

Arbejdsmarkedsudvalget (9/1 91):

Udtræder: Lissa Mathiasen (S)
Nyt medl.: Tommy Dinesen (SF)
Udtræder: Tommy Dinesen (SF)
Nye stedf.: Lissa Mathiasen (S) og
Nyrup Rasmussen (S)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 10. januar 1991, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 13.34
